

**СПРАВА «ЗАБОЛОТНИЙ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF ZAVOLOTNYY AND OTHERS v. UKRAINE)**

(заява № 19574/09 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 03 вересня 2020 року

У цій справі заявники зазнали жорстокого поводження працівників міліції. Незважаючи на скарги заявників на таке поводження, прокуратурами було відмовлено у порушенні кримінальних проваджень у зв'язку з відсутністю ознак жорстокого поводження або у зв'язку з тим, що тілесні ушкодження були отримані у результаті правомірного застосування до заявника сили для протидії його агресивній поведінці.

У заяві 19574/09 Ленінський районний суд м. Вінниці визнав заявника винним за непокору законній вимозі працівників міліції та наклав на нього адміністративне стягнення у вигляді триденного адміністративного арешту. Відповідно до чинного на той момент законодавства ця постанова була остаточною та оскарженню не підлягала.

Проти заявників за заявами № 48353/09 та 8297/10 були порушені кримінальні справи за фактами збройного нападу на працівників міліції, замаху на вбивство працівника міліції та фактом непокори законним вимогам працівників міліції, а також нанесенні легких тілесних ушкоджень одному з працівників міліції. Пізніше кримінальні справи проти заявників були закриті.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на жорстоке поводження з ними працівників міліції та непроведення належного розслідування їхніх скарг. У заяві № 19574/09 заявник скаржився за статтею 2 Протоколу 7 до Конвенції на неможливість оскаржити адміністративний арешт у зв'язку із визнанням його винним через непокору законним вимогам працівників міліції. У заяві 48353/09 заявник скаржився, що умови тримання його під вартою у Херсонському СІЗО були нелюдськими та такими, що принижують гідність і у нього не було ефективних засобів юридичного захисту у зв'язку з його скаргою.

Розглянувши скарги заявників на жорстоке поводження з ними працівників міліції та непроведення належного розслідування у зв'язку з цим, Європейський суд дійшов висновку, що ці скарги призвели до виникнення зобов'язання національних органів влади провести ефективне офіційне розслідування для встановлення походження тілесних ушкоджень заявників та

встановлення і покарання винних осіб, однак проведені на національному рівні розслідування не свідчили про серйозні спроби встановити відповідні факти. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд вказав, що заявники зазнали жорстокого поводження, яке має бути кваліфіковане як нелюдське та таке, що принижує гідність і констатував порушення як процесуального, так і матеріального аспектів статті 3 Конвенції.

Скаргу за статтею 2 Протоколу 7 до Конвенції у заяві № 19574/09 Європейський суд відхилив як неприйнятну на підставі пунктів 1 та 4 статті 35 Конвенції у зв'язку з тим, що заява була подана поза межами встановленого шестимісячного строку.

Розглянувши всі надані матеріали, а також висновки, зроблені у керівній справі «Мельник проти України» із аналогічних питань, Європейський суд дійшов висновку, що скарги заявника за заявою 48353/09 на неналежні умови тримання під вартою, а також відсутність ефективного засобу юридичного захисту щодо цієї скарги є прийнятними та свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує об'єднати заяви;*

2. *Оголошує неприйнятною скаргу за статтею 2 Протоколу № 7 до Конвенції, висунуту у заяві № 19574/09, а решту скарг у заявах — прийнятними;*

3. *Постановляє, що було порушено як процесуальний, так і матеріальний аспекти статті 3 Конвенції стосовно усіх скарг на жорстоке поводження працівників міліції, висунутих усіма заявниками;*

4. *Постановляє, що було порушено статтю 3 Конвенції у зв'язку зі скаргою на умови тримання під вартою, висунутою у заяві № 48353/09;*

5. *Постановляє, що було порушено статтю 13 Конвенції у поєднанні зі статтею 3 Конвенції у зв'язку зі скаргою на умови тримання під вартою, висунутою у заяві № 48353/09;*

6. *Постановляє, що:*

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

7. Відхиляє решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції.»